

Vtedy krajčír konečne pochopil, že ho koza **OKLAMALA**, a veľmi ľutoval, že svojich troch synov vyhnal. Medzitým sa chlapci usídlili v meste a každý sa priučil nejakému **REMESLU**. Najstarší slúžil u stolára. Keď nastal čas odísť do sveta, majster mu na rozlúčku daroval **ŠTOLČEK**. Na prvý pohľad nebol ničím výnimočný, ba dokonca bol škaredý, ale majster mu pošepol: „**STAČÍ POVEDAŤ: „ŠTOLČEK, PRESTRI SA! A HNEĎ SA POKRYJE LANOVÝM OBRUSOM A NAPLNÍ NAJCHUTNEJŠÍM JEDLOM.**“

Chlapec mu poďakoval a vydal sa na cestu. Kedykoľvek pocítil **HLAD**, prikázal stolčeku, aby sa prestrel — a hneď sa pred ním sa objavila **HOSTINA** ako pre kráľa. Nádejal sa, že s takýmto darom by ho možno otec opäť **PRIVÍTAL** s otvorenou náručou. Cestou sa zastavil v hostinci. Keď nadišiel čas večere a hostinský sa ho spýtal, čo si dá, odpovedal namyslene:

„**PRIATEĽU, JA SI VERU NIČ OBJEDNÁVAŤ NEMUSÍM. VĎAKA MÔJMU VZÁCNEMU ŠTOLČEKU SA VŽDY NAJEM AKO KRÁĽ!**“

A rovno predviedol čarovné kúzlo. Všetci **ONEMELI OD ÚŽASU**. Hostinský si pomyslel, že taký stolček by sa mu veľmi hodil, a tak sa v noci, keď chlapec spal, vkradol do jeho izby, vzal čarovný stolček a **VYMENIL** ho za obyčajný.

Ráno sa chlapec pobral domov. Otec ho vrúcne objal a syn zvolal: „**OTEC, PRINIESOL SOM TI ČAROVNÝ DAR: ŠTOLČEK, KTORÝ TI PRIPRAVÍ SKVELÉ JEDLO!**“

Zavolali príbuzných aj susedov, nech na vlastné oči uzrú ten **ZÁZRAK** a dobre sa najedia. No keď chlapec vydal známy príkaz, stolček sa ani nepohol. Skúšal to znova a znova, no márne. Nakoniec sa hostom **OSPRAVEDLNIL** a so zahanbením ich vyprevadil. Druhý brat, ktorý pracoval v mlyne, dostal od svojho majstra čarovného oslíka. „**POZOR! NIE JE TO OBYČAJNÝ OSLÍK. NEŤAHÁ VOZ ANI NENOSÍ NAKLAD!**“ povedal mlynár. Potom rozprestrel na zem biely obrus, oslíkovi prikázal postaviť sa naň a zvolal:

„**OSLÍK, OTRAS SA!**“

Vtom ako zázrakom zázrakom, zo zadnej časti oslíka začali padať **ZLATÉ** mince! Prekvapený mladík ďakoval svojej šťastene **ŠŤASTENE** a uvedomil si, že s takýmto darom už jeho otec nikdy nebude trpieť núdzou. Vybral sa späť, ale cesta bola **DLHÁ**, a tak prenocoval v tom istom **HOSTINCI** ako jeho brat.

Nečestný hostinský si všimol, ako **VELMI** si mladík oslíka stráži. Začal ho špehovať a odhalil tajomstvo.